

גורה אור השלם

- אות שונן דינין

ברשותך לא כה

ד. דבר אל בני ישעון
לאמר אשה כי תורען
וילבד קבר ובקומה שבעת
אלים מפני גננת דוחה
תוקפין ויראך מושמעה רעה לא יראה
בכון לוב בעט בכי

תולמי קבר כה
ה. פחרז בצ'ון חפאים
ארחות הרים הרים ניגר
לנו אן אולפה מי ניגר לנו
מתקין עולם
ישעוני לג כה

ו. אדרם פופורס פומדי
מקשח להבו פולר בעוד
משלי כל כד

ז. יב פדר פדרון וויאני
ואשר קנתי יבא לאין
וב כה

ח. לילן צ'נאות והותה
לנו שרידי מבטחים סדרם
היכלו על כלבנדה דינמי

ט. אם קומם והותה כל בוחן
על משענותך ונקה מכה
פרק שבור יון רופא כה
תלהם נון לא א

רבינו חננא (המשך)
ודמיית מזקן יפהני ביש
לו כיוצא בהן, ר' מאיר
בר' זעיר לבר' בן-
הירוה בר' סבא בר' פ' יש
לו כיוצא בהן ציריך לבן,
ול' כילל שסקה כיוצא בהן
וישם מגזין ציריך לבן,
ול' אליא אפללו פלא פליין
ר' דוד והאי (פרביס)
(פ' ר' דוד) גולגולתו שיש לו
ולחוירין צור דוד מאי,
דיבון שנ שאל אפי לעמ' מועלם
שלא קנה כיוצא מן מעולם
אם ציריך לבן וקמאלו
כרי גולו וכליישא ברורה
כרכלים ואם תנ' שנ' לו, וכל
דוכא דפליגין ר' יונתן ורב
הנא להלטה בכרי יונתן
ולא עד אל דקה מרוחין
בלבד, ובתני התה אשוח
מעברות ואמר ר' ייר' יציריך
מלפניך שטל אשת
בר' ריר' וז תפלה אשו,
אוקראינס לאור זום זום
תפלת שוא, אבל בחוץ
אוברים וס' כתבי הרמן,
והוא שהודיעין איש ואיש
בכת אהות. אשוי אדם
מהדר מדרב' דבוריו, וורה,
אבל במיידי דעתם האחת
מוחדר נגארה פדור בעזין
חחים וא'. והן הנטב לבך
מתפלל 'ב' כו' פירוט, פירוט
ובזקע על עמידה, כיוץ,
בקש נטב נטב נטב טבת נטב
לשלוט לו. ר' רץ מלפניך שתתנוין
ונתנו רודוא לא לטבכ, כיוץ,
וישם מזקן יפהני ביש
ול' כילל שסקה כיוצא בהן
וישם מגזין ציריך לבן,
ול' אליא אפללו פלא פליין
ר' דוד והאי (פרביס)

להודיעך בחו דר^ו הורה נכה דהתרא עדיף ליה^ז:
בארעה אף על גב דטבא הוא לדידה דמסקא
טובה כי: היכי דמי כנון דאשכח מציאת אפ-
קיל לה מיניה השטא מיה טובת הא: יהיתה
פלת שוא: ולא מהני רחמי מתיב רב יוסף ואחר
לאחר שדרנה לאה דין בעצמה ואמורה י"ב שבטים
חשפותה הרוי עשרה אם זה זכר לא תחא אחות
את שמה דינה אין מוכירין מעשה נסים ואיביעות
שלשה מימים הראשונים יבקש אדם רוחמים שלא
ר מרבעים יום ועד שלשה חדשים יבקש רוחמים
רחמים שלא יהא נפל מששה ועד תשעה יבקש
בריה דרבAMI^ט איש מוריע תחלה يولדה נקבה
זרוע וילדה זכר הכא במאי עספין בגין שהזרעו
לל הזוקן שדרה בא בדרך ושמען קול צוחה בעיר
א אמר^ט משמעה רעה לא יראה נכון לבו בטוח
ה לסיפה מדרש מספיה לרישיה מדרש מרישיה
לכו בטוח בה מספיה לרישיה מדרש נכון
שכון קא אויל בתורה כתיב דרבנן ישמעאל ברבי
ישראל דהוה גברא לאחותי אנטשיה כתיב כי פחד
שאה את דכתיב פחדו בצעין חטאיהם אמר לה
א בדברי תורה כתיב יהודה בר נתן הוה שkil
ונני ההוא גברא לאחותי אנטשיה כתיב כי פחד
אדם מפחד תמייד ההוא בדרכו תורה כתיב: הנכם
ה' אלה שתוכנני לכך זה לשולם נכון אמר
יום בקש יצאת אומר ידי רצון מלפניך ה' אלה
ומורה אני לפניך ה' אלה שהזענתני מכך זה
ותסמכני לשולם והצעידי לשולם והצלני מכך
כך שאין דני והורני בו אבל בכך שדני והורגין
והורגין בו זמני דלא מהרמיליה איןisch דיליף ליה
תקד"י אלה שתוכנני מווה ומכווץ בו ואל יארע כי
זה מיתתי כפורה לכל עונותי אמר אבי לא למא
תנא משמיה דר' יוסי לעולם אל יפתח אדם פיו
סדרום היינו לעומרה דמינו Mai אהדר להו נביא
א"ר אחא מודה אני לפניך יי' אלה שהצלתני מן
עתחריש ליה ניסא קם על עמודא שזוב מאה וחד
א: הנכם להקי דם אומר ידי רצון מלפניך יי' אלה
א נאמן אתה ורפאך אמתה לפני שאין דרכן של
לימה אינש הכי דתני דבי רבי ישמעאל
קאי Mai אומר רב אה ברוך רופא חنم^ט
הנכט

יבמברך על הרעה כו': היכי דמי כנון דשקל ברקא
ארעה שירטונו ושבהא השטא מיהא רעה הייא: יועל
על גב דרעה הייא לדידיה דאי שמע בה מלכא שעיל
אשתו מעוברת ואמר יהי רצון שתלד כו' הרי זו חכמת
ילדה בת ותקרא את שמה דינה מא' ואחר אמר רב
עתידין ליצאת מיעקב שששה יצאו ממנין וארבעה מן ז
רחל באחת השפחות מיד נהפהה לבת שנה' ותקרא
אימא מעשה דלאה בהזד ארבעים יום הויה כדתניה
ישראל משלשה ^ו ועוד ארבעים יבקש רחמים שייהא זוכ
ריה שיצא בשולם ומוי מהני רחמי והוא ר' יצחק
ישראל משלשה חדשים ועוד ששה יבקש
רחמים מורהת תחלה يولדה זכר שנאמר ^ז אשה כי ת
אשא מורהת בטה אחת: היה בא בדרכ: ת"ר מעשה בה
שניהם בטה אן מובטח אני שאין זה בתוק ביתי וועלוי הכתוב
אמיר רבא ^ט כל היבי דודרשת להאי קרא ^ט מרישויו
לטפיפה מדריש משמעה רעה לא יראה מה טעם
לבבו בטוח בה' משמעה רעה לא יראה ההוא תלמיד
יוסי בשוקא רציון חזיה דקא מפחד אמר ליה חמי
ווכתבי ^ט אשרי אדם מפחד תמיד אמר ליה ההוא
בתריה דרב המנוח אתנה אמר ליה יסורים ב
ואזיל בפרחתי ויאתני ואשר גורתי יבא לי והא כתיב אשרי
לכרכ': תננו רבנן ^ט בכונתו מהו אומר יהי רצון מלפני
מומורה אני לפניך ה' אלהי שהכונסתני לךך זה לשלא
אבותינו שהוזיאני מכרך וזה לשולם יציא אומרה
ויאלהו לית לנו בה א"ד אמר רב מתנא אפילו בכרכ' שדינן
כל אויב ואורב בדרכ אמר רב מתנא לע"ש אלא בכרכ'
אוכרתא ת"ר הנקם לבת המרץ אומר יהי רצון מלפני
בדבר קלקלת ועון ואם יארע כי דבר קלקלת ועון תר
איניש הци דלא לפתח פומיה לשטן ^ט דאמר ר' ול וכן
אלשטמן אמר רב יוסף מאי קראה דכתיב ^ט במעט בכרכ'
שםשו דבר יי' קציני סדום וגוו' כי נפק מאוי אומר
ההאור ר' אבחו על לביו בני אפקית כי בני מותהיה א
גברי בחד אבריה אמר הינו דר' אחא דאמר רב אחא
שיזהא עסק זה לירפואה ותרפאנוי וכו' כי אל רופא
בני אדם לרפאות אלא שנגנו אמר אבי לא
ורפא ירפא ^ט מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות כי

גלוין הש"ם

גמ' בח הדתורה ר' בר. עי'
רכיש' פקחים קב' ג' ע"ה ד"ה
לודעך כו ועי' הל' קיד' ס' י' ס' י' ס' י'
ככ': שם כל היבר דדרשת
להחי קרא. כען ו' לפקון סג
ע"ז: ריש' ד"ה שלא דיא
סנדל. שלא תחתבר. עי'
מד' דף ק"ב ע"ז מוק' ד"ה
הרב' ע"ז:

ב' י

[א] נִמְ' (לְתַיֵּר מָמֶה)
[ב] שֵׁם (וּמְפֻלָּה יִ
 חֲדָר וְלֹא וּפְתַחַת חֲמָמָת לְפִי)
[ג] מְלָמִים וְנוּגָץ כִּי רְוַפְּלָה מִסְּנָה
[ד] חַמְתָּה: **[ג]** שֵׁם חַמָּה. **[ג]** כְּלָמָעַךְ חַכְלָתָךְ
 וְכָ"שׁ כְּלָמָעַךְ חַכְלָתָךְ סְחוּלָתָךְ:

לעוז רשי

רביינו חננאל

מכלל דבר היה והוא קונה והואיל עבשו אין לו בוצא
ובכן בדור ההל ריך בךך.
ליישנא איהניא אמר אמא
הונגן לא שאנו יאל של
קקה פינצא בון, אבל אם
הונגן כוינז און ציריך
זה ואחד זה ציריך לבן.
לבון, לבון, לא קה פינצא בון ציריך
לבון, מומיא בון
חווש און ול כוינז אהן
ציריך לבון דבוי מאיר,
הונגן האורה אמר בון בון
בון ציריך לבון. דיין
מלון כוינז אדר אדראטני
ובון ציריך זאג זאג
לו כוינז בהן און על פי
שלא נתקע מועלס כומות
אונ ציריך לבון, י' הוודה
אומן בון יש ול כוינז אהן
ובון ציריך זאג זאג
הונגן האול ודיין כוינז
בון ציריך לבון, בלטמא
ליישנא קמא רב הונגן כר
פאז או ריבת בטור באטלמא
רב הונגן אמר לא שאנו
שש הקה פינצא בון וכובשי
רב הונגן כר' מאיר,
ר' אדר סבר מוש יש לא כל
לבון, ומושי ר' הוודה לא,